

BATALJONSKRANT II-10 R.I.

MAN VAN KARAKTER.

Je bent een kerel of je bent het niet, dat is geen kwestie van lichaamskracht of sportprestaties, maar uitsluitend van **karakter**.

Je kunt een krachtpatser zijn en toch een vent van niks; je kunt een zwak gestel hebben en toch een kerel waarop men bouwen kan. Schoolse kennis doet ook niets ter zake. Of je nu van de lagere school direct bij de baas gekomen bent, of dat je H.B.S. hebt gehad legt hier geen gewicht in de schaal evenmin het feit of je ouders arm of rijk zijn. Het gaat hier alleen om **karakter**, het bezit van **zedelijke moed**, van **fierheid** en van **zelfrespect**.

Een man van karakter zal niet met alle winden meewaaien, niet met alle praatjesmakers meedoen, niet om alle moppen meelachen, als ze zijn van laag allooi. Een karaktervol mens is geen draaitol, maar zal een vast standpunt innemen. Als hij iets doet of laat, doet of laat hij het uit overtuiging, krachtens een verworven inzicht of omdat zijn geweten dit voorschrijft. Ook al zou hij zich eens uit menselijke zwakheid laten meeslepen, dan zal hij, zodra hij dit merkt, de kracht vinden om zich te herzien en voortaan, als het moet tegen de storm inroeien. Daartoe is moed nodig, maar juist het bezit van deze moed, van deze zedelijke kracht is kenmerkend voor den man van karakter. Uit het bezit hiervan blijkt ten slotte of je, als het er op aan komt, een kerel bent of niet.

Ons vaderland vraagt nu om kerels uit een stuk. Mannen van karakter hebben ze nodig om volhardend te bouwen aan een betere toekomst. Het behoud van het christendom en de christelijke beschaving eist karaktervolle beginselvaste christenen. Om dit te kunnen zal men zich steeds opnieuw moeten bezinnen, anders glijden we af en moeten op de een of andere dag bekennen dat we kerels van niks zijn, ondanks onze hoge principes.

Wees in alles een kerel uit een stuk.

Aalmoezenier,

MIJN BELEVENISSEN AAN HET FRONT.

De redactie van „De Kei” vraagt nog steeds om copie. Nu beleeft ik heel weinig, kan dus ook heel weinig vertellen. Toch heb ik een kleine 14 dagen aan het front gezeten. Onze post was nu juist niet een van de voorsten, maar het kon er soms toch geducht te keer gaan. Groote waakzaamheid was dan ook geboden; overal loerde de vijand. Toch kon ik 's avonds rustig gaan slapen. Och, op de duur raak je gewend aan alle gevaren, en bij het minste verdachte gerucht ben je als frontsoldaat natuurlijk direct wakker.

Eens op een avond hoorde ik hele zwermen twee-motorigen in de verte brommen, maar dat deerde me niet. Het was haast net als in de bezettingstijd, toen klonk het als muziek in je oren.

Ongeveer te middernacht werd ik wakker door een verdacht geluid. Ik spitste mijn oren en mijn ogen doorboorden de duisternis, maar zien kon ik niets. Het was aardedonker. Wat nu te doen; mijn kameraden wakker maken? Och nee, die hadden al zo'n zware dag gehad. 'k Zou het wel alleen klaren dacht ik. Dus er maar alleen op af, en ja hoor, door een opening in de omheining (veroorzaakt door het laatste transport) sloop een kleine gestalte naar binnen. 'k Hoorde hem steeds dichterbij komen. Dan weer naar links, naar rechts, maar steeds dichterbij. Mijn zenuwen waren tot het uiterste gespannen. Elke seconde leek me uren te duren. Nog even wachten, toen.....met een hand een druk op de knop van het felle zoeklicht, met de andere hand sloeg ik toe. Oei.....zonder een klap te geven lag hij morsdood aan mijn voeten. In de palm van mijn hand kleefde bloed.....

En toch staat in de krant: „Van de fronten geen bijzonderheden te melden”. Dit heb ik nu persoonlijk meegemaakt, maar zo gaat het op alle posten. Dit gevaar was dus weer voorbij. Nog even luisteren en de schijnwerper alle kanten op; niets meer te zien.

Ben dus maar weer rustig gaan slapen alsof er niets gebeurd was. Maar een uurtje later werd ik weer wakker. Ging direct maar op onderzoek uit. Het zoeklicht doorboorde opnieuw de duisternis.

Maar o, wat een schrik; als verlamd lag ik te kijken. Er waren wel 10—20 vijanden door de opening naar binnen geslopen. Nu was goede raad duur. Een goed frontsoldaat staat echter voor niets. Er bleef me maar een mogelijkheid meer over. Stuk voor stuk aanvallen was onbegonnen werk. Ja en toen,....toen heb ik mijn klamboe en mijn dekens maar eens flink uitgeschud. 'k Heb naald en draad genomen en de scheur in m'n klamboe dicht genaaid.

En zoo gaat het op alle posten, en verder?

VERDER GEEN BIJZONDERHEDEN.

ROEMAGI.

EINDELIJK.....

Onder deze verzuchting spreekt J. Snoep in de Rimboekoerier No. 27 van 19 October 1927 zijn blijdschap uit over de van officieele zijde geuite erkenning van de verdiensten der O.V.W.ers. Inderdaad is er alle reden trotsch te zijn op het op 21 October 1946 uitgereikte onderscheidingsteeken, waardoor de O.V.W.er direct te herkennen is en ik maak gaarne van deze gelegenheid gebruik om alle O.V.W.-ers hiervoor mijn hartelijke gelukwensen aan te bieden.

Evenwel is de bovengenoemde erkenning niet slechts van officieele zijde gekomen. In uit Nederland togezonden brieven werden woorden van waardeering uitgesproken waaruit ik citeer, „Dank zij jullie optreden worden thans de velden weer bebouwd” en „Jullie hebt je aan een grootsch werk gegeven”.

Dit alles mag U tot voldoening stemmen, tot tevredenheid, doch niet tot zelfvoldaanheid. De Minister van Oorlog heeft aangespoord een VOORBEELD te zijn voor de nieuw-aangekomen kameraden der „7-December-Divisie” en der „7-December-Bataljons”, die door J. Snoep in bovenvermeld artikel een hartelijk welkom wordt toegeroepen. Ik las dat gij binnenkort „dankbaar en trotsch” het onderscheidingsteeken zult gaan dragen, dus dat ge op U hebt genomen een voorbeeld voor de anderen te willen zijn. Toen was ik blij gestemd, „Want”, dacht ik, „dat wil zeggen geen MiPorapporten en geen Processen Verbaal van Huishoudelijk Onderzoek meer op mijn tafel”. Als dat waar zou zijn zou ik met J. Snoep de verzuchting slaken

„EINDELIJK.....”

De Majoor der Inf. K.N.I.L.

A. L. NOUWENS.

EEN BRIEF NAAR HUIS.

Ik wandelde eens zonder zorgen
Op een schoonen Zondagmorgen
Door de dreven rond de stad,
Dacht aan thuis en aan mijn schat.

Wat was dat? Opeens een knal!
Het werd mij draaierig om de gal.
Ik liet mij vallen, kroop in 't rond,
Of ik dien smeerlap nergens vond.

Pemoeda, Jap, of wat 't zou zijn,
'k Zou 'm wel krijgen 't vuile zwijn.
Mij in 't zand te laten kauwen!
„Oh”, bromde ik: „t Zal je berouwen”.

Daar zag ik 'm. Wat? EEN?? Kijk daar!!
Mijn lieve man, een legerschaar!!
Wat moet ik daar nu mee beginnen?
EEN STUK GESCHUT schoot mij te binnen.

Vol blijdschap ging ik daarmee knallen,
Zag de vijand bij bosjes vallen.
Ze waren te sterk, ik kon 't niet houden,
Voelde mij al zwaar verkouden.

Ik schrok me dood, een olifant
Vroeg: „Wat is hier nou aan de hand?
Wat willen die schreeuwers ginder doen?”
Mezelf weer meester sprak ik toen:

„Die gasten daar (ik wees vooruit)
Zijn op olifantstanden uit.
Biljartbalfabrikanten weet je.
'k Zou zeggen: dek je maar een beetje”.

„Biljarten zal ik ze wel leeren,
Ik zal ze binnenste buiten keeren!”
Hij rende spoorslag naar 't gespuis,
Trapte de helft pardoes tot gruis.

Een leeuw is ook er heen gesneld
Nadat ik hem iets had verteld
Van leeuwenjagers voor de woning
Van Abessinie zijn koning.

Troepen zwijnen, slierten slangen
Gingen extremisten vangen.
Geldgebrekkige soldaten
En handtaschleer deed hun zoo haten.

Ook karbouwen groot en klein,
Wilden niet de minsten zijn,
Door stierenvechters al te zeer
gegrepen in hun koebeesteer.

Als overwinnaar stond ik daar,
Keihard, en van zessenklaar,
IK had gezuiverd heel het dal,
(De dieren nam ik mee naar stal).

Het bataljon stond opgesteld.
De Groot-Majoor sprak : „Als een held
Heb je wel recht op een belooning,
Een jeep, vacantie, een verschooning?

Je mag een keus doen, 't staat je vrij”.
Mijn antwoord was : „Een streep er bij”.
(Ik had wel in de angst gezeten,
Maar ja, dat mocht de troep niet weten).

v. S.

GOED OF FOUT ? GEEFT HET JUISTE ANTWOORD.

(Oplossing elders in dit blad.)

1. Herauten blazen op een lange koperen trompet, alvorens zij hun boodschap voorlezen.
2. Een hectare bosch veroorzaakt meer waterdamp in de atmosfeer dan een hectare water.
3. Wanneer iemand toevallig in andermans grond een schat vindt, komt deze toch den landeigenaar toe.
4. Julius Caesar leed aan epilepsie.
5. Het Romeinsche jaar telde acht maanden.
6. Wanneer een dame en een heer samen een restaurant bezoeken, treedt de heer het eerst binnen.
7. In China is de rouwkleur geel.
8. Twee schietlooden hangen precies evenwijdig.
9. Columbus heeft nimmer een voet gezet op het vasteland van Amerika.
10. In China wordt een dokter betaald voor het aantal gezonde dagen van zijn cliënt.
11. Een jager in Tirol draagt een gemseveer op zijn hoed.

Een soldaat van het Motortransport, die tot twee jaar dwangarbeid in Soerabaia veroordeeld was, bracht zijn geliefde in Holland met het feit op de hoogte.

Zij schreef hem terug : „Lieve Arie”, ik zou nooit twee jaar op je kunnen wachten, probeer me alstublieft goed te begrijpen. Ik ben inmiddels met je vader getrouwd.

Je liefhebbende moeder.

ERNSTIGE TAAL VAN GEN. KRULS.

Mannen, het beste!

„Het ogenblik is nabij” — aldus generaal Kruls gisteravond voor de radio — „waarop gij, mannen van de „7 December-divisie” en van de bewakings bataljons, naar Indië zult vertrekken om daar uw plicht in dienst van het Koninkrijk te gaan vervullen.

Gij gaat als onderdeel van de Nederlandse strijdkrachten, die in Indië vrede en veiligheid, gaan brengen. Vrede en veiligheid, die de mogelijkheden moeten scheppen, om de volkeren van de Archipel weer vrij te kunnen laten leven, handel te drijven, het land te bebouwen, kortom alles te doen wat nodig is om op het welvaartspeil te komen, dat voor hen bereikbaar is. Stelt u vooral niet voor, dat gij de grootste verschrikkingen zult ondergaan. De troepen, die u zijn voorgegaan hebben het bewijs geleverd, dat de taak die u wacht geen onmogelijke is en dat zij op een uitstekende wijze vervuld kan worden. Zeer bijzondere omstandigheden voorbehouden gaat gij voor niet langer dan twee jaren weg. Mannen het allerbeste!

Tot de achterblijvers.

„Laat u niet misleiden door onwaarachtige leuzen, die een gevaar inhouden. Dezer dagen is het inschepingsverlof van een eerste ploeg, geëindigd en bij het einde van dit verlof bleek, dat een aantal uwer kameraden niet of niet op tijd is teruggekeerd.

Gij, die zijt achtergebleven, ge speelt met uw eigen belang. Gij speelt met uw toekomst en met het geluk van hen, die u lief zijn. De wrekende arm der gerechtigheid zal u zeker grijpen, is het vandaag niet dan is het morgen, maar dan is het ook te laat. Dan hebt gij uzelf in een oneindig veel moeilijker positie gebracht dan waarin zij verkeren, die eenvoudig doen wat hun plicht als soldaat en als Nederlander hun voorschrijft.

Op het plegen van desertie staan ernstige, heel ernstige straffen die uw leven kunnen verwoesten. Ongeoorloofde afwezigheid van langer dan 4 dagen en opzettelijke ongeoorloofde afwezigheid, waardoor een bevolen reis niet of niet geheel wordt medegemaakt, zijn vormen van desertie, waarop onder de huidige omstandigheden een maximum straf van 7 $\frac{1}{2}$ jaar staat. De meer ernstige vormen van desertie waarbij de maximum straf van zeven en een half jaar zelfs verdubbeld kan worden noem ik nog niet eens. Maar ik zeg u, aldus generaal Kruls, met de grootste nadruk: „Gij moogt dit risico niet lopen alleen om een hopeloze poging om u te onttrekken aan iets wat gij moet doen en voor u onafwendbaar is”.

BIJ HET VERTREK VAN I- 1 R.I. NAAR MEDAN.

Het ogenblik nadert waarop Gij mannen van I-1 R.I. U moet losmaken van Soerabaja, om elders in onze Archipel dezelfde taak op te vatten, die Gij hier op zo rustige en goede wijze hebt volbracht. De eerste drie dagen van deze week heb ik gezworven in het vak, waar Uw troepen gelegerd zijn geweest en behalve de grootsheid en schoonheid van de natuur heeft mij toch ook getroffen de orde en de rust, die overal heersten. Dat is Uw werk.

Het pasarleven bloeit, rijst staat op de sawah's, bruggen zijn hersteld, en vanaf de erven der kamponghuisjes joelt jeugdigaakt Indië z'n tabeh toean.

Mannen, dit alles blijft. Hier is iets gegroeid dat niet verloren kan gaan, omdat het geboren is uit die geest van broederschap en saamhorigheid, waarvan een Chinees wijsgeer dichte.

„Eerst dan, wanneer het Ego z'n zelfzucht heeft verloren, en mens naast mens gelijk het gras te velde staat
gelijkelijk beroerd en uit een geest geboren,
eerst dan is broederschap gegroeid tot daad.

Het moge U gegeven zijn, in Medan op dezelfde wijze te werken als in Soerabaja.

Mannen, goede vaart en behouden aankomst.

Redactie: DE KEI.

In een vorig no. van „de Kei” namen wij een gedicht op van Werumeus Buning, uit zijn bundel: „In memoriam”. Dit was een sonnet.

Een sonnet is een gedicht van 14 regels, 2 coupletten van 4 regels, de kwatrijnen, en 2 coupletten van drie regels, de terzinen.

Het keerpunt of hoogte punt ligt meestal na het tweede kwatrijn.

Het klassieke sonnet is gebonden aan een bepaald rijmschema. Moderne dichters wijken hiervan vaak af. In het klassieke sonnet is het rijmschema als volgt.

a. b. b. a.	a. b. b. a.	c. c. d.	e. e. d.
1ste kwatrijn	2de kwatrijn	1ste terzine	2de terzine.

Voorbeeld :

HIJ DROEG ONZE SMERTEN.....

Door : Jacobus Revius (1586—1658).

T'en zijn de Joden niet, Heer Jesu, die U kruisten,

Noch die verradelijk U togen voor 't gericht.

Noch die versmadelijk U spogen in 't gezicht,

Noch die U knevelden en stieten U vol puisten,

Ten zijn de krijgslui niet, die met haar felle vuisten,
Den rietstok hebben of den hamer opgericht,
Of het vervloekte hout op Golgotha gesticht,
Of over Uwen rok tezaam dobbelden en tuisten: *)

Ik ben 't Heer, ik ben 't die U dit heb gedaan,
Ik ben den zwaren boom die U had overlaan,
Ik ben de taaie streng, daarmee gij gingt gebonden,

De nagel en de speer, de gesel die U sloeg,
De bloed-bedropen kroon die Uwen schedel droeg:
Want dit is al geschied, eilaas! om mijne zonden.

Frontdiensten:

Menganti	7.45 u. v.m. }	Ds. Wiersma.
Berbek	3.00 u. v.m. }	

Stadsdiensten.

Don Bosco	9.30 u. v.m.	Ds. Buenk.
Boeboetan	10. u. Garnizoensdienst	

OPLOSSING.

1. fout (De heraut zelf heeft geen trompet, maar wordt door trompetters vooraf gegaan).
2. goed.
3. fout (ieder de helft).
4. goed.
5. fout (tien).
6. goed.
7. fout (wit).
8. fout (zij vormen een hoek al is deze nog zoo klein).
9. goed.
10. goed.
11. fout (een gems heeft haren).

Redactie en lezers van „de kei” wensen den

Majoor OOMS

1 Nov. '46 van harte geluk met zijn verjaardag.

*) tuisten is twisten.